

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pkf.II.20.282/2026/2. szám

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Nahóczky Ügyvédi Iroda (eljáró: dr. Nahóczky Endre ügyvéd, cím) által képviselt Kérelmező neve (cím) kérelmezőnek – a dr. Varga István ügyvéd (cím) által képviselt ... Környéki Törvényszék (cím) kérelmezett ellen vagyoni elégtétel iránt indított nemperes eljárásban a Debreceni Törvényszék 10.Pk.21.776/2025/14. számú végzése ellen a kérelmezett által 15. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

végzést:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság végzésének nem fellebbezett részét nem érinti; a fellebbezett részét megváltoztatja és a kérelmezett marasztalásának összegét 872 000 forint (nyolcszázhetvenkétezer) forint vagyoni elégtételre leszállítja; a kérelmező által visszaigényelhető elsőfokú eljárási illeték összegét 26 160 (huszonhatezer-egyszázhatvan) forintban, az állam terhén maradó elsőfokú eljárási illeték összegét 26 160 (huszonhatezer-egyszázhatvan) forintban állapítja meg.

Kötelezi a kérelmezőt, hogy fizessen meg a kérelmezett javára 15 (tizenöt) napon belül 22 020 (huszonkétezer-húsz) forint másodfokú költséget; valamint a Magyar Államnak – az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára, legkésőbb ezen végzés meghozatalának keltétől számított 60 (hatvan) napon belül – 7 000 (hétezer) forint fellebbezési illetéket. Az illeték megfizetése során a Debreceni Ítéltábla megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát közleményként fel kell tüntetni.

Ez ellen a végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

A tényállás

[1] A kérelmező mint felperes, valamint 'alperes neve' alperes között a 2019. február 14. napján előterjesztett fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelemmel indult peres eljárás az Érdi Járásbíróság előtt P.20.248/2019. számon kölcsön megfizetése iránt.

[2] A per a járásbíróság a 2025. szeptember 29. napi, a kérelmező távollétében megtartott tárgyalásán meghozott, a kérelmező részére 2025. október 1. napján kézbesített, 2025. október 17. napján jogerőre emelkedett, az eljárást megszüntető végzésével fejeződött be.

A kérelem és az ellenirat

[3] A kérelmező az eljárás elhúzódása miatt kérte a kérelmezettet a módosított kérelme szerint a per 2019. február 15. és 2025. október 27. közötti – egyes időszakok levonásával számított – 2202 nap időtartamára 880 800 forint vagyoni elégtétel megfizetésére kötelezni.

[4] A kérelmezett az elleniratában a kérelem elsődlegesen egészében, másodlagosan 604 800 forint vagyoni elégtétel részében elutasítását kérte. Előadta – többek között –, hogy a per számított időtartama a polgári peres eljárás elhúzódásával kapcsolatos vagyoni elégtétel érvényesítéséről szóló 2021. évi CXIV. törvény (a továbbiakban: Pevtv.) 2. §-ának (3) bekezdése alapján 2025. október 1. napjáig tartott.

Az elsőfokú végzés

[5] Az elsőfokú bíróság kötelezte a kérelmezettet a kérelmező javára 880 800 forint vagyoni elégtétel és 19 852 forint perköltség megfizetésére. Megállapította, hogy 26 437 forint eljárási illeték az állam terhén marad és rendelkezett arról, hogy kérelme esetén a kérelmező részére 26 437 forint eljárási illeték visszatérítésének van helye.

[6] A per számított időtartamát a Pevtv. 2. §-ának (2) bekezdése értelmében a kezdőnapot követő 2019. február 15. napjától az eljárást megszüntető végzés jogerejéről értesítés 2025. október 27. napjáig határozta meg, amely 2447 nap. Hangsúlyozta: a felek kérelméhez, illetőleg ellenkérelméhez annyiban volt kötve, hogy a kérelmező által kért napok számánál illetőleg összegnél magasabb összeget nem ítélt meg, a kérelmezett által elismert napok számánál kevesebbet nem állapíthatott meg, de a számított pertartam mértékének meghatározása a jogszabályi rendelkezések alapján történik, az nem a felek kérelmétől függ. Nem volt érthető, hogy a kérelmezett a számított pertartam utolsó napjaként miért 2025. október 1. napját határozta meg, de a jogszabályhoz kötöttség miatt ez nem is releváns.

[7] A módosított kérelmében a kérelmező elfogadott az eredetileg megjelölt időtartamból 243 nap levonását; ezt meghaladóan nem találta indokoltnak levonni a kérelmező által vitatott, a kérelmezett által a kérelem módosítását követően fenntartott időszakokat.

[8] Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság a per 2447 nap számított időtartamából 243 nap levonása mellett a figyelembe vehető 2204 nap időtartamot vett alapul, de mivel a kérelmező ennél rövidebb, 2202 napban meghatározott időszakra érvényesítette igényét, az így számított 880 800 forint összegű vagyoni elégtétel iránti igényt megalapozottnak találta.

[9] Az eredeti kérelemhez (968 400 forint) képest a kérelmezőt 9 %-os mértékben találta pervesztesnek és a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. §-ának (2) bekezdése alapján kötelezte a kérelmezettet a felszámított, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII.9.) IM rendelet (a továbbiakban: Ükr.) 3. §-a (1) bekezdésének a) pontja és (3) bekezdése alapján megállapított összegű elsőfokú költségének a megfizetésére, továbbá megállapította, hogy a marasztalási összeghez igazodó, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 42. §-a (1) bekezdésének g) pontja szerinti elsőfokú eljárási illetéket a Pp. 102. §-ának (6) bekezdése szerint az állam viseli és mivel a kérelmező megfizetett 29 052 forint illetéket, így rendelkezett a pernyertességére eső illeték az Itv. 80. §-a (1) bekezdésének j) pontja szerinti visszatéríthetőségéről.

A fellebbezés és a fellebbezésre tett észrevétel

[10] A kérelmezett a fellebbezésében a végzés részbeni megváltoztatásával a vagyoni elégtétel 8 800 forint összeggel leszállítását kérte.

[11] Felhívta: az elsőfokú bíróság az alapper számított időtartamát a törvényi rendelkezésekkel ellentétesen határozta meg. Az elsőfokú bíróság ugyanis a pertartamot az eljárást megszüntető végzés jogerejét tanúsító végzés – feltételezett – 2025. október 27. napján a kérelmező által történő kézhezvételéig számította. A Pevtv. 2. §-ának (1) bekezdése azonban egyértelműen rögzíti, hogy a bírósági eljárás az eljárást befejező jogerős határozat

közlésének a napjáig tart. A Pevtv. 2. §-ának (3) bekezdése szerint pedig ha az igényérvényesítő fél az eljárást befejező jogerős határozat kihirdetésén jelen volt, az eljárást befejező jogerős határozat közlésének a napja a kihirdetés napja, ellenkező esetben a kézbesítés napja. Ez azt jelenti, hogy az eljárás befejezése szempontjából annak van jelentősége, hogy a tárgyaláson meghozott eljárást megszüntető végzést a kérelmezővel mikor közölték. A kérelmező a tárgyaláson nem volt jelen, így a közlés szempontjából a kézbesítés időpontja számít, mely 2025. október 1. napja, a per számított időtartama eddig tartott, a jogerőről szóló értesítés kézhezvételének időpontja – hivatkozva a BDT2025. 4915 számú eseti döntésre is – nem releváns. Az alapper számított időtartama így 2421 nap, melyből a 243 nap levonását követően 2178 nap – és nem az elsőfokú bíróság által megállapított 2202 nap – időtartam marad, tehát a kérelmező 871 200 forint vagyoni elégtételre jogosult.

[12] A kérelmező a fellebbezésre nem tett észrevételt.

A másodfokú bíróság döntése

[13] Az ítéltábla fellebbezés hiányában a Pp. 370. §-ának (1) bekezdése alapján nem érinthette az elsőfokú végzés a kérelmezettet 872 000 forint vagyoni elégtételben és 19 852 forint elsőfokú költségben marasztaló rendelkezését, a kérelmezett fellebbezését pedig a következők szerint alaposnak találta:

[14] A Pevtv. 2. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a bírósági eljárás a törvény alkalmazásában az elsőfokú eljárás kezdőnapjától az eljárást befejező jogerős határozat közlésének napjáig tart, míg a jogszabályhely (4) bekezdése szerint a bírósági eljárás időtartamának számítása során a törvény alkalmazásában az eljárást befejező jogerős határozat alatt az első- vagy másodfokú eljárást befejező határozatot kell érteni, attól függően, hogy a bírósági eljárás melyik bírósági szinten fejeződött be jogerősen.

[15] Mindebből egyértelműen következik, hogy a vagyoni elégtétel alapját képező per számított időtartamának befejező időpontja tekintetében nem az elsőfokú bíróság, hanem a kérelmezett fellebbezésben kifejtett álláspontja a helytálló. Amennyiben az elsőfokú befejező határozat – mint az eljárás megszüntető végzés – fellebbezés hiányában jogerőre emelkedik, úgy az elsőfokú határozat minősül az eljárást befejező jogerős határozatnak, függetlenül attól, hogy annak jogerőre emelkedése mikor következik be, vagy arról a fél mikor szerez tudomást. Mint ahogy azt a Pécsi Ítéltábla Pkf.IV.25.183/2024/2. számú, BDT2025. 4915 számon közzétett döntése is kifejti: a jogerőről szóló értesítés nem minősül eljárást befejező jogerős határozatnak, és nincs olyan értelmezési módszer sem, amelynek eredményeként arra a következtetésre lehetne jutni, hogy a Pevtv. rendszerében az „eljárást befejező jogerős határozat” alatt a „jogerőről szóló értesítő végzést” kellene érteni. Arra ugyan helyesen hivatkozott az elsőfokú bíróság, hogy az alapper számított időtartamának a meghatározása tekintetében nincs kötve a kérelemhez és ellenkérelemhez, azonban annak befejező időpontját tévesen határozta meg, az előzőek szerint az az eljárást megszüntető, fellebbezés hiányában jogerőssé váló végzés a tárgyaláson jelen nem lévő kérelmezővel közlésének, azaz 2025. október 1-jének a napja. Ebből pedig megfelelően következtetett a fellebbezés arra, hogy a kérelmező részére járó vagyoni elégtétel a 2178 napra számított 871 200 forint; azonban a fellebbezés csak 8800 forinttal kérte leszállítani az elsőfokú bíróság által megítélt 880 800 forint vagyoni elégtétel összegét, ezért a fellebbezéshez kötöttségből következően az ítéltábla is csak ennyiben ($880\,800 - 8800 = 872\,000$ forint) változtathatta meg a végzést.

[16] Mindezek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság végzésének a fellebbezett részét a Pevtv. 9. §-ának (4) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 383. §-ának (2) bekezdése szerint megváltoztatta és a kérelmezett vagyoni elégtételben marasztalásának összegét 872 000 forintra leszállította.

[17] Az elsőfokú végzés megváltoztatása folytán módosult a pernyertességi arány, így ehhez igazodóan változtatta meg az ítéltábla a Pp. 83. §-ának (2) bekezdése szerint az elsőfokú eljárási illetékből az állam terhén maradó, illetve a kérelmező által visszaigényelhető összeget.

[18] A fellebbezés eredményre vezetett, ezért a Pp. 83. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte az ítéltábla a kérelmezettet a kérelmező javára az Ükr. – helyesen – 3. §-a (1) bekezdésének a) pontja, (3) és (4) bekezdése szerint felszámított, a 4. §-ának (3) bekezdése alapján nem mérsékelhető ügyvédi munkadíjból álló másodfokú költsége, valamint az Itv. 39. §-ának (1) bekezdése és 47. §-ának (1) bekezdése szerint meghatározott fellebbezési illeték viselésére a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII.27.) IM rendelet 3. §-ának (2) és (2a) bekezdése által meghatározottak szerint.

Debrecen, 2026. május 26.

Dr. Pribula László s.k. a tanács elnöke, előadó, Dr. Gárdosi Judit s.k. bíró, Dr. Árok Krisztián s.k. bíró